

prima instanță - V. Hadîrca,
instanța de apel –M. Guzun, A. Nogai, V. Broșoveanu,

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Molodoi Aurica,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Molodoi Aurica împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești și Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la anularea deciziei de sancționare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de către Molodoi Aurica, și s-a menținut hotărîrea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015,

c o n s t a ț ă :

La 22 octombrie 2015 executorul judecătoresc Molodoi Aurica s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești și Ministerului Justiției, solicitînd anularea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției din 04 iunie 2015, prin care a fost admisă solicitarea Lidiei Zaharenco, administratorul societății cu răspundere limitată ”Vladimir”, prin care a fost constatată încălcarea de către executorul judecătoresc Molodoi Aurica a prevederilor art.21 alin.(2) lit. d) și e) ale Legii nr.113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești și aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de amendă în mărime de 6000 de lei.

În motivarea pretențiilor a reiterat că prin decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 04 iunie 2015 s-a constatată încălcarea de către executorul judecătoresc Molodoi Aurica a prevederilor art. 21 alin. (2) lit. d) și e) ale Legii nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești și aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de amendă în mărime de 6000 de lei.

Menționează că conform deciziei Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a constatat că executorului judecătoresc Molodoi Aurica pînă în ziua examinării cauzei disciplinare sechestrul excesiv de pe bunurile societății cu

răspundere limitată „Vladimir” nu a fost ridicat, iar motivul anulării acestuia nu a putut fi explicat de către executorul judecătoresc Molodoi Aurica

Anularea încheierii de intentare a procedurii de executare, producătoare de efecte din 07 mai 2014 potrivit Decizia Curții de Apel Bălți nu a determinat și anularea tuturor încheierilor emise în cadrul procedurii de executare, inclusiv încheierea de asigurare excesivă.

Susține că Colegiul a considerat că prin inacțiunea executorului judecătoresc Molodoi Aurica este afectat dreptul de proprietate a societății cu răspundere „Vladimir”, fapt care poate determina petiționara să pretindă prejudicii conform legislației în vigoare.

Din conținutul deciziei de sancționare, se desprinde unicul motiv pentru care a fost sancționat executorul judecătoresc, și anume în urma anulării intentării procedurii de executare, executorul judecătoresc Molodoi Aurica nu a determinat și anularea tuturor încheierilor emise în cadrul procedurii de executare, inclusiv încheierea de asigurare excesivă.

Relatează că decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 04 iunie 2015 este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legii, deoarece în acțiunile executorului judecătoresc Molodoi Aurica în cadrul procedurii de executare nr. 108- 491/13, nu există abaterile disciplinare prevăzute de art. 21 alin. (2) lit. d) și e) al Legii privind executorii judecătorești, și anume, tergiversarea sistematică și neglijența în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare și refuzul intenționat de a efectua acte de executare, ceea ce a avut drept consecință încălcarea drepturilor părților în cadrul procedurii de executare.

Astfel, în calitate de abatere disciplinară, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a considerat neexecutarea de către executorul judecătoresc Molodoi Aurica a deciziei Curții de Apel Bălți din 07 mai 2014, prin care a fost menținută hotărârea judecătorei Drochia din 19 februarie 2014 care prevedea anularea încheierii de intentare a procedurii de executare din 11 octombrie 2013.

Relevă reclamanta că la 11 octombrie 2013 s-a dispus intentarea procedurii de executare nr.108-491/13.

Ulterior, 17 octombrie 2013 prin încheierea nr.108-491/13, emisă de executor judecătoresc Molodoi Aurica s-a dispus aplicarea sechestrelor pe bunurile ce îi aparține cu drept de proprietate debitorului societății cu răspundere limitată „Vladimir” în conformitate prevederilor art. 63, 88 Codul de executare, în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept să aplice sechestru pe mijloacele bănești și să solicite deținătorilor de registre și de informații relevante pentru procedura de executare, instituții financiare, organe fiscale, organele cadastrale, alte persoane fizice sau juridice.

La 14 aprilie 2014, reprezentantul creditorului societatea cu răspundere limitată „Donfrig” s-a adresat cu cerere prin care a solicitat restituire a documentului executoriu.

La aceeași dată conform încheierii emisă de executorul judecătoresc Molodoi Aurica a fost emisă încheierea privind restituirea documentului executoriu și transmiterea procedurii de executare în arhivă.

Ulterior la 07 mai 2014 prin decizia Curții de Apel Bălți, a fost menținută hotărârea judecătorei Drochia din 19 februarie 2014, care prevedea anularea

încheierii de intentare a procedurii de executare din 11 octombrie 2013.

Consideră că Colegiul disciplinar unilateral, superficial, eronat a examinat cauza și intenționat n-a dorit să atragă atenție la legalitatea acțiunilor executorului judecătoresc Molodoi Aurica. Nu a făcut nici o trimitere la norma legală care prevedea că în cazul restituirii documentului executoriu și ulterior anularea încheierii de intentare, executorul judecătoresc este obligat să ridice interdicțiile aplicate.

Prin hotărîrea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015 acțiunea înaintată de către executorul judecătoresc Molodoi Aurica, s-a respins.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de către Molodoi Aurica, și s-a menținut hotărîrea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015.

La 01 aprilie 2016 recurentul Molodoi Aurica a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2016, cerînd, cerînd, admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 și a hotărîrii judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015, și emiterea unei noi decizii de admitere a pretențiilor înaintate.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu soluția instanțelor investite cu judecarea fondului.

În cadrul procedurii de executare nu s-a abătut de la prevederile legale, însă a întreprins toate măsurile prevăzute de Codul de executare.

Precizează că instanțele ierarhic inferioare nu au argumentat în baza cărui articol executorul judecătoresc Molodoi Aurica urma să dispună anularea tuturor interdicțiilor aplicate în cadrul procedurii de executare.

Susține recurentul că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor și nu a dat o apreciere corectă tuturor probelor, nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d.107), decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 23 martie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 01 aprilie 2016 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de Molodoi Aurica, în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Molodoi Aurica, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari